

Domnul Isus și slujirea fără rod

Versete călăuzitoare: Isaia 49.1-6; 50.2,3,7-9

Chemarea și aptitudinea ca slujitor al lui Dumnezeu

Isaia 49.1-3.5: Ascultați-Mă, insulelor! Și auziți, popoare îndepărtate! Domnul m-a chemat din pântece; din pântecele mamei mele a rostit numele meu și mi-a făcut gura ca o sabie ascuțită. M-a ascuns sub umbra mâinii Sale și m-a făcut o săgeată ascuțită; m-a ascuns în tolba Lui. Și mi-a zis: „Tu ești robul Meu, Israele, în care Mă voi glorifica”. ... Și acum, zice Domnul, care m-a întocmit din pântece ca să fiu robul Lui, ca să întorc la El pe Iacov ...

Omul, care vorbește aici, este pe deplin conștient de chemarea sa de către Domnul [Iahve]. El știe despre misiunea sa specială și despre aptitudinea sa specială pentru aceasta. Domnul [Iahve] îl chemase la ea „din pântece mamei” și îi dăduse autoritate și putere speciale în cuvintele sale („gura ca o sabie ascuțită”). În plus, el fusese pregătit de Domnul [Iahve] ca o unealtă deosebit de precisă și exactă („săgeată ascuțită [poleită]”) și trăia într-o intimitate strânsă cu Cel care dorea să-l folosească („ascuns în tolba Lui”). De asemenea, Dumnezeu încredințase oficial slujitorului Său autoritatea și îl pusese în slujbă - scopul acestui fapt era ca gloria Domnului [lui Iahve] să fie văzută pretutindeni (Isaia 49.3) și ca poporul lui Dumnezeu împrăștiat și neascultător să fie adunat și adus înapoi (Isaia 49.5a).

Prin urmare, apelul din versetul 1 („Ascultați-mă, ... auziți”) este complet justificat și în niciun caz arogant. Având în vedere autoritatea acordată de Dumnezeu și adecvarea excepțională a slujitorului pentru „misiunea specială” a lui Dumnezeu, ne putem aștepta pe bună dreptate ca obiectivele stabilite să fie atinse și ca slujirea slujitorului să fie încununată de succes.

Desigur, nu este nevoie de o expunere extinsă pentru a-L recunoaște pe Domnul nostru Isus în aceste versete ca fiind Slujitorul extraordinar și extrem de potrivit al lui Dumnezeu.¹

Concluzia de trezire la realitate

Este cu atât mai uimitor când Slujitorul lui Dumnezeu continuă să vorbească:

Isaia 49.4,5: Și eu am zis: „În zadar m-am trudit, mi-am cheltuit puterea pentru nimic ... Și acum, zice Domnul, care m-a întocmit din pântece ca să fiu robul Lui, ca să întorc la El pe Iacov (*deși Israel nu este încă strâns, ...*).

Cum se poate așa ceva? Instrumentul ales al lui Dumnezeu, special pregătit și echipat, se află la sfârșitul serviciului său și spune, ca să spunem așa: „M-am investit complet, am făcut totul - până la epuizare, ca să spunem așa („mi-am cheltuit puterea”) - și nu a adus nimic, absolut *nimic*. Serviciul meu, angajamentul meu a fost în zadar, zadarnic, inutil sau, așa cum spune nota din CSV Elberfelder, „pentru un pustiu” - ca și cum m-aș fi străduit să transform un deșert într-o grădină ornamentală. Un deșert care înghite toată purtarea de grijă, toată apa, fără să schimbe nimic”.

¹ Având în vedere întâlnirea sa cu Hristos, Simeon se referă probabil la Isaia 49.6, printre altele, când spune: „Ochii mei au văzut mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: *o lumină spre descoperirea națiunilor*” (Luca 2.30-32). (Sublinierea autorului)

Încă o dată în versetul 5: Israel trebuia să fie adunat, adus înapoi la Domnul [Iahve]; aceasta era misiunea slujitorului lui Dumnezeu - DAR nici urmă de aceasta: „Israel nu este strâns”.

Cât de zguduitoare și de sinceră este această evaluare, cât de profund deprimant este să rămâi fără nimic la sfârșitul unei vieți de slujire dedicată.

Găsim un gând foarte asemănător în Isaia 50:

Isaia 50.2,3: Pentru ce, când am venit, nu era nimeni? Am chemat și nu era nimeni care să răspundă? S-a scurtat, în adevăr, mâna Mea, încât să nu poată răscumpăra, sau n-am Eu putere să salvez? Iată, cu mustrea Mea Eu usuc marea, prefac râurile în pustiu. Peștii lor se strică și mor de sete, pentru că nu este apă. Eu îmbrac cerurile în negru și le învelesc cu sac.

Aici putem recunoaște din context că este chiar Domnul [Iahve] Însuși cel care vorbește (compară cu începutul din Isaia 50.1), Domnul [Iahve] care a venit pe acest pământ în persoana Fiului Său pentru a lucra. El Își dezvăluie sentimentele aici în cuvinte atât de drastice încât, desigur, eu însumi nu aș fi îndrăznit să o spun în acest fel.

Slujitorul lui Dumnezeu, de fapt Dumnezeu Însuși, pornește („vine”) și îi cheamă pe oameni la Sine. Ce miracol uimitor al harului, în primul rând. Și reacția șocantă: „Nimeni nu a răspuns”.

Citim acum două întrebări, care sunt, într-o anumită măsură, de natură retorică și, în același timp, aș dori să o spun cu prudență, arată clar uimirea Slujitorului lui Dumnezeu, că slujirea Sa nu a produs aproape niciun rezultat. Pentru a o exprima mai liber, s-ar putea spune probabil: „Ce este în neregulă aici? Este problema de partea Mea? Îmi lipsește puterea de a duce la bun sfârșit lucrarea de salvare a oamenilor, pe care Mi-am propus să o fac? Eu sunt Cel care controlează și conduce întreaga creație prin cuvintele Mele; totul urmează cu respect poruncile Mele. Atunci de ce nu există nicio reacție în rândul oamenilor?”

Aceste cuvinte ale lui Dumnezeu mă fac să reflectez profund și să fiu smerit - în același timp, mă fac să mă minunez și să fiu recunoscător.

Cât de multă ignoranță și orbire există printre noi, oamenii. Cât de surde și împietrite sunt inimile noastre prin păcat față de Dumnezeu și Creatorul nostru. EL Însuși vine în Fiul Său, Își trimite Slujitorul deosebit de potrivit, iar noi, oamenii (în general), nici măcar nu considerăm necesar să răspundem, cu atât mai puțin să fim ascultători de Cuvântul lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, ce dragoste, ce îndurare, ce perseverență, faptul că atât Tatăl, cât și Fiul nu permit ca această ignoranță și lipsa de rod apăsătoare a căutării, curtării și slujirii Lor să-I împiedice să-Și atingă scopul de mântuire. Slujitorul lui Dumnezeu merge chiar mult mai departe, în ciuda circumstanțelor și a respingerii (Isaia 50.4-7;53).

Am fost foarte mișcat de faptul că la sfârșitul slujirii Slujitorului desăvârșit al lui Dumnezeu există o astfel de concluzie: a fost în zadar; nu a existat niciun răspuns; scopul nu a fost atins.

Cine a slujit vreodată cu mai multă dăruire? Cine a acționat vreodată dintr-o mai mare apropiere de Dumnezeu? Cine și-a trăit vreodată mai intens dependența de Dumnezeu? Pe cine a înzestrat Dumnezeu vreodată cu mai multă autoritate și putere? Unde s-a făcut vreodată slujirea cu mai multă dragoste, empatie și claritate? Nimeni nu a fost vreodată atât de neimaginat de sfânt și de desăvârșit în sine și în lucrarea sa ca Isus Hristos - și totuși rezultatul a fost atât de dezamăgitor.

În aceasta este, de asemenea, o încurajare uimitoare pentru tine și pentru mine. Uneori și noi ne confruntăm cu (aparenta) lipsă de roade la sfârșitul lucrării noastre. Rezultatul este dezolant. Ce roade au fost produse? Cu greu vizibile. Ce rezultate pot fi prezentate? Absolut deloc. Cât de minunat este să știm că Domnul și modelul nostru cunoaște această situație și sentimentele

asociate cu ea. Cât de frumos este să vedem că această lipsă de rezultate nu este neapărat o consecință a imperfecțiunii noastre sau a eșecului nostru (chiar dacă - spre deosebire de Domnul nostru - aceasta poate fi adesea, și poate chiar să avem o contribuție la acest eșec). Așadar, lasă-te încurajat: mergi pe urmele Maestrului tău chiar și în aceste sentimente. Face parte din calea noastră spre asemănarea cu Hristos să experimentăm și astfel de dezamăgiri.

Comportarea în situații de dezamăgire - mângâierea lui Dumnezeu și recunoașterea din partea Lui

Este minunat faptul că plângerile făcute nu sunt genul de lucruri care zăbovesc în cameră pentru totdeauna și rămân necomentate, necompensate și neconsolate. După fiecare plângere, Domnul descrie imediat ceea ce Îl consolează:

Isaia 49.4-6: Și eu am zis: „În zadar m-am trudit, mi-am cheltuit puterea pentru nimic și fără folos; *totuși dreptul meu este la Domnul și răsplătirea mea la Dumnezeul meu*”. Și acum, zice Domnul, care m-a întocmit din pântec ca să fiu robul Lui, ca să întorc la El pe Iacov (deși Israel nu este încă străns, *voi fi glorificat înaintea Domnului și Dumnezeul meu va fi puterea mea*). Și El zice: „Este puțin să fii robul Meu, ca să ridici semințiile lui Iacov și să întorci pe cei păstrați ai lui Israel; te voi da și ca lumină a națiunilor, ca să fii mântuirea Mea, până la capătul pământului”.

Isaia 50.7-9: *Pentru că Domnul Dumnezeu mă va ajuta, de aceea nu m-am rușinat; de aceea mi-am făcut fața ca o cremene și știu că nu voi fi dat de rușine*“. *Cel care mă îndreptățește este aproape; cine se va certa cu mine? Să ne înfățișăm împreună. Cine este potrivnicul meu? Să se apropie de mine! Iată, Domnul Dumnezeu mă va ajuta! Cine mă va condamna? Iată, toți se vor învechi ca o haină; îi va mânca molia.*

Nu este nevoie de multe cuvinte: oricât de puține roade se vedeau în popor, oricât de inutilă părea slujba și oricât de puțină recunoaștere primea Domnul din partea poporului - El era *întotdeauna* conștient de un lucru: dreptul Său, onoarea Sa și recunoașterea Lui veneau de la Dumnezeul Său! El Își trăgea puterea din El, identitatea Lui venea de la El. Nu ceea ce gândeau oamenii despre El, cum reacționau la slujirea Sa sau ce spuneau despre El era decisiv, ci sentința lui Dumnezeu și aprecierea Lui față de Slujitorul devotat. Și cât de minunat este să vedem că nu se rămâne la această speranță unilaterală prin Slujitor, ci că Domnul Însuși Își ridică glasul (Isaia 49.6) și îl onorează pe Slujitor peste măsură în fața ochilor întregii lumi (și nu „doar” ai poporului Israel), oferindu-I responsabilitate și putere mult dincolo de prima sferă de activitate. Dumnezeu Însuși este alături de Robul Său disprețuit și smerit, Îl înalță, Îl recunoaște și Îl justifică² și, într-o zi, Îl va justifica și public sub ochii întregii lumi.

Doresc să învăț acest lucru și pentru mine: să mă fac din ce în ce mai dependent de Dumnezeul și Tatăl meu, de evaluarea Sa asupra vieții și activității mele, în loc să sper la recunoaștere din partea oamenilor. Cât de minunat este să vezi că Dumnezeul nostru nu Își bazează judecata pe rezultate, ci pe dedicarea și consacrarea personală a slujitorului. Cât de minunat este că Dumnezeu va dezvălui, de asemenea, într-o zi, toate judecățile nedrepte din partea oamenilor și îi va chema pe oameni să dea socoteală pentru lipsa lor de reacție la cuvintele Sale rostite prin intermediul slujitorilor Săi. Cât de minunat este faptul că dreptul meu și răsplata mea sunt

² Justificarea în sensul că Dumnezeu Îl recunoaște pe Domnul și prin aceasta distruge orice punere la îndoială a legitimității, sfințeniei și perfecțiunii Sale. Dacă a existat vreodată din partea oamenilor vreo îndoială cu privire la adecvarea și perfecțiunea Domnului, sau dacă a fost făcută vreodată vreo acuzare în acest sens, aceasta este anulată prin recunoașterea din partea lui Dumnezeu - nu mai există nicio bază pentru vreo încălcare în această direcție (compară cu Faptele apostolilor 2.24,32-36; 4.10-12; Filipeni 2.9-11; Romani 1.3,4; 8.34).

la Dumnezeu meu. Vreau ca viața mea să fie trăită într-o asemenea dependență și supunere, încât Dumnezeu să o poată onora și eu să pot spune împreună cu Domnul meu din toată inima: „Dumnezeul meu a devenit puterea mea [în mijlocul tuturor descurajărilor]” (Isaia 49.5)!

Și apoi mai apare întrebarea: Cum reacționez eu la cuvintele lui Dumnezeu rostite de ceilalți slujitori ai Săi? Fac poate parte dintre „cei care nu răspund”? Sunt eu poate, în unele locuri, un „pusti”, pentru care ceilalți slujitori ai Domnului muncesc în zadar și care îi descurajează?

Epilog

Îl admir din nou pe Domnul meu Isus în frumusețea Sa: atâta perseverență, atâta dorință de a suferi și răbdare în fața unei asemenea descurajări și, în același timp, atâta putere și autoritate care I-au fost date de Dumnezeu. Cât de minunat este să vezi cum a trăit El în dependență de Dumnezeu. Și ce bucurie să cunoști un Tată atât de desăvârșit, care judecă cu dreptate și vede în spatele scenei.

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/der-herr-jesus-und-fruchtloser-dienst-a18360.html>